

Anotace

Ztělesňovat Krista: Smysl a význam rituálu v 1K 12–14

Tato práce hledá odpověď na otázku, co nám text 1K 12–14 prozrazuje o symbolickém světě a sociálních implikacích rituálu, o kterém se v něm mluví. Raně křesťanskou bohoslužbu chápe jako komplexní rituál a na základě postupné exegeze 1K 12–14 otvírá cestu k interpretaci jeho smyslu a významu. Smyslem se míní komunikovaný obraz světa, významem pak vliv popisovaného dění na účastníky a jejich komunitu. Jako smysl rituálu vystupují z exegeze tři obrazy: budovaný chrám, Kristovo tělo s mnoha údy a představa Ducha, který působí ve věřících. Tyto představy jsou v rituálu přehrávány, potvrzovány, ztělesňovány. Kromě předávání tohoto obrazu světa a s ním spojených hodnot souvisí význam dění z 1K 12–14 s prostorem liminální svobody, který vytváří. Charismata představují dynamické dění, které není vázané na konkrétní nositele. To platí zejména pro prorokování a mluvení v jazyku, které jsou v této práci na základě analýzy pramenů pochopené jako řeč pronášená v okamžiku naplnění Duchem. Typicky se přitom zřejmě jednalo o modlitby, díkyvdání a hymny. Praktikování těchto projevů Ducha pak otvíralo prostor, kde každý mohl vstoupit do některé z rolí, které k tomuto dění patřily. Po skončení tohoto dění se účastníci znovu začleňovali do sociálních struktur církevní komunity a vnějšího světa. Toto dění napomáhalo soudržnosti komunity, formování vztahů, utváření rolí a identity. 1K 12–14 tak nenabízí určitý „model“ církve, ale spíše obraz komplexní události, kde popisované fenomény (zejména prorokování a glosolálie) přispívají k utváření pohledu na svět a formování křesťanské komunity.